

[Madsen-Mygdal.]

„købt“ om det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen; den højtærede Statsminister sagde, at det stod paa Sp. 7042. Men det staaer ikke paa Sp. 7042. Jeg vidste, jeg ikke havde brugt det Udtryk, og der staaer heller ikke, at jeg beskyldte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen for, at han var købt. Hvis man vil angribe en Udtalelse, skal man ikke skrive den om i sit eget Sprog. Jeg har sagt, at jeg forstod det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Taknemmelighed, og jeg har ikke rettet noget Angreb paa det ærede Medlem, jeg har rettet et Angreb paa den højtærede Statsminister, et berettiget Angreb for den Handling, han udførte, da Rigsdagen var sendt hjem, i Modstrid med det, han havde sagt før. (*Rager*: Det er en Forvrængning). Nej, det er en Forvrængning at sige, at jeg har brugt Udtrykket „købt“, naar det ikke findes der. Men er der ikke et Medlem, der vil tage Ordet og læse mine Udtalelser op? (*Statsministeren* [Stauning]: Jeg har læst dem op fra Talerstolen). Staaer Udtrykket „købt“ deri? (*Statsministeren* [Stauning]: Nej, det har jeg heller ikke sagt!). Saa ved jeg ikke, hvorfor den højtærede Statsminister nævner et Udtryk, som jeg ikke har brugt.

Jeg skal saa til Bemærkningerne om mit Forslag sige, at da det Møde var afholdt, hvor jeg til min store Forbavselse mærkede, at det var noget saa fuldkommen ved Siden af at tænke paa at forhøje Lønningerne, selv om der kom Dyrtid, saa spurgte Indenrigsministeren — jeg tror, det var Indenrigsministeren —, om jeg ikke vilde give det skriftligt. Dertil sagde jeg nej, jeg vil ikke sende mit Forslag skriftligt, naar det ingen Interesse har, jeg trænger mig ikke paa, jeg rejser hjem, det er ikke min Sag at blande mig deri. Saa sagde Indenrigsministeren, om jeg da ikke vilde indsende dette midlertidige Forslag om en Understøttelse, til Organisationsaftalerne kunde ordnes. Det er meget muligt, jeg sendte det, jeg fortryder blot, at jeg ikke offentliggjorde det hele — jeg fortryder ogsaa i Aften, at jeg ikke gjorde det — og gav et Referat af, hvad jeg havde sagt. Det var ogsaa en af de Ting, der blev sagt: Madsen-Mygdal opfordrer Organisationerne til at bryde Overenskomsterne. Nej, det gjorde jeg aldeles ikke, men jeg henstillede til Regeringen, at den, saaledes som Udsigterne var, kaldte Organisationerne sammen til et Møde, og jeg følte mig overbevist om, at det vilde være muligt ikke blot at faa Arbejdernes Organisationer,

som den Gang vilde have let ved det, til at forstaa det, men ogsaa at faa Arbejdsgivernes Organisationer til at forstaa det. Men man sagde: Dette er jo at bryde de hellige Overenskomster, det kan der ikke være Tale om! Og saa blev Arbejderstanden holdt nede sammen med Tjenestemændene i mange Aar, fuldkommen urimeligt og ubilligt. Men det var jo helt ved Siden af det, jeg havde foreslaaet.

Krag: Der er vist faa i denne Sal, der har misundt det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at han har maattet paa tage sig Defensoratet for den højtærede Statsminister i den Situation, hvori den højtærede Statsminister i Dag har anbragt sig selv.

I Anledning af den af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen citerede Udtalelse af mig fra Finanslovbehandlingen i Efteraaret ønsker jeg at oplyse, hvad jeg før fra denne Plads har udtalt, at man ikke uden ond Villie kan misforstaa mine Udtalelser om det radikale Venstres politiske Stilling saaledes, at deri skulde ligge nogen som helst Antydning af, at det ærede radikale Venstre ved sin politiske Stilling til Socialdemokratiet har søgt at skaffe sig privat økonomisk Fordel. (*Afbrydelse*: Det staaer i Bogen!). Aldeles ikke, det staaer aldeles ikke i Bogen.

Hvad nu det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har sagt eller ikke sagt om det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, ja, saa maa jeg sige, at jeg har ikke hørt det ærede Medlem sige andet om det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen end, at han var Regeringen taknemmelig. Og det er han jo ganske afgjort, thi disse Taksigelser er jo strømmet som en bred Flod ud af det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Mund, hver Gang han har staaet paa denne Talerstol det sidste Par Aar. Han er den altsaa taknemmelig og har ogsaa Grund til at være den taknemmelig. Men hvad nu end det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal maatte have sagt, saa berettiger det paa ingen Maade den højtærede Statsminister til at rette ærerørige Insinuationer imod mig. (*Statsministeren* [Stauning]: Det har jeg heller ikke gjort!). Den højtærede Statsminister har refereret et Blads Gengivelse af, hvad en uansvarlig og i dette Forhold uvidende Person har sagt, uden at ledsage dette Referat med Oplysning om, hvad der fra afgørende Side i dette Spørgsmaal er fremkommet som Bevis for det fuldkommen urigtige og urimelige i den Insinuation, der er blevet rettet imod mig. Jeg vil sige til